

Sökanden väckte talan vid förstainstansrätten ⁽³⁾ om ogiltigförklaring av förordning nr 2380/98 i den mån rådet i denna inte givit ovannämnda tillägg retroaktiv verkan. I dom av den 29 juni 2000 ⁽⁴⁾ ogiltigförklarade förstainstansrätten den omtvistade bestämmelsen. Rådet antog därefter förordning (EG) nr 133/2001 av den 22 januari 2001 ⁽⁵⁾ om ändring av förordning (EG) nr 1567/97, i vilken den ifrågavarande bestämmelsen gavs retroaktiv verkan. Sökanden återfick all den tull som sökanden betalt enligt förordning nr 1567/97.

Förevarande talan avser att kompensera sökanden för den ränta på de importtullar företaget ursprungligen varit tvunget att betala och som senare återbetalades till sökanden, och för de kostnader sökanden ådragit sig i det administrativa förfarandet inför rådet och inför de tyska tullmyndigheterna.

Sökanden har till stöd för sin talan anfört att rådet åsidosatt sin skyldighet att ta konsekvenserna av förstainstansrättens avgörande angående förordning nr 2380/98. Detta åsidosättande är tillräckligt allvarligt för att rådet skall vara ersättnings-skyldig enligt artikel 228 i EG-fördraget.

(1) EGT L 208, 2.8.1997, s. 31.

(2) EGT L 296, 5.11.1998, s. 1.

(3) Mål T-7/99, meddelat i EGT C 86, 27.3.1999, s. 23.

(4) Meddelat i EGT C 259, 9.9.2000, s. 17.

(5) EGT L 23, 25.1.2001, s. 9.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 5 november 2003 av Jacques Wunenburger

(Mål T-370/03)

(2004/C 21/78)

(Rättegångsspråk: franska)

Jacques Wunenburger, Zagreb (Kroatien), har den 5 november 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Eric Boigelot, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut av den 11 mars 2003 att inte anställa sökanden på tjänsten som direktör vid direktoratet "Afrika, Västindien, Stilla-havsområdet" (AIDCO.C), och tillsättningsmyndighetens beslut av den 8 januari 2003 att utse en annan person till tjänsten, och
- under alla omständigheter förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden i förevarande mål invänder mot tillsättningsmyndighetens beslut att avslå hans ansökan till tjänsten som direktör vid direktoratet "Afrika, Västindien, Stilla-havsområdet" (AIDCO.C).

Till stöd för sina yrkanden gör sökanden gällande att artiklarna 7, 25 andra stycket, 29.1 a) och 45.1 i tjänsteföreskrifterna har åsidosatts, att det administrativa förfarande som föregick det omtvistade beslutet var rättsstridigt och att allmänna rättsprinciper, såsom skyddet för berättigade förväntningar, likabehandling och rätten till befordran, har åsidosatts.

Sökanden anser i det avseendet att det inte gjordes någon noggrann prövning av hans ansökan och att han i vart fall inte fanns med slutlistan, utan någon som helst motivering, trots att tillsättningsmyndigheten hade erkänt att han var lämplig för A2-tjänsten som direktör vid AIDCO. Sökanden gör för övrigt gällande att tillsättningsmyndigheten i efterhand införde nya kriterier som inte angavs i meddelandet om lediga tjänster.

Slutligen anser sökanden att tillsättningsmyndigheten gjorde en uppenbart oriktig bedömning vid jämförelsen av respektive sökandes kvalifikationer.

Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 7 november 2003 av Vincenzo le Voci

(Mål T-371/03)

(2004/C 21/79)

(Rättegångsspråk: engelska)

Vincenzo le Voci, Bryssel (Belgien), har den 7 november 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska unionens råd. Sökanden företräds av advokaterna B. van de Wal och E. Oude Elferink, i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det interna uttagningsprovet A/270, eller i vart fall ogiltigförklara uttagningskommitténs beslut av den 28 juli 2003 att inte låta sökanden delta i det muntliga provet, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Det beslut som detta mål avser gäller beslutet att inte låta sökanden delta i det muntliga provet i det interna uttagningsprovet A/270. Detta uttagningsprov gjorde det möjligt för tjänstemän i lönegrad B att bli tjänstemän i lönegrad A.

Sökanden åberopar följande grunder till stöd för sina yrkanden:

- Innehållet i ett av de skriftliga proven (A 1) hade inte begränsats inom den tidsfrist som fanns i meddelandet om uttagningsprov. I detta avseende är det fastslaget att istället för att göra en bedömning av en akt med avseende på en särskild EU-fråga och göra en sammanfattning, så skulle sökandena även komma med egna kommentarer i strategiskt hänseende. I provet uppställdes andra krav på tillvägagångssätt och tillämpning av olika intellektuella färdigheter och skrivkunskaper än vad som sökandena hade förberett sig på. Denna avvikelse utgör ett åsidosättande av de krav som gäller för meddelande om uttagningsprov som återfinns i artikel 1 i bilaga III till tjänsteföreskrifterna.
- Ett av de arbetsdokument som gavs ut för A 1-provet innehöll motsägelser och felaktigheter. Detta utgör ett åsidosättande av såväl icke-diskrimineringsprincipen som principen om god förvaltningssed.
- Den spanska versionen av ett av arbetsdokumenten innehöll ytterligare grundläggande felaktigheter. Detta utgör ett åsidosättande av principen om icke-diskriminering mellan sökanden från olika länder som deltar i provet.
- Det finns anledning att tro att uttagningskommitténs kunskaper i det italienska språket inte var tillräckligt goda för att de italienska proven skulle kunna bedömas på ett objektivt sätt, vilket utgör ett åsidosättande av principen om icke-diskriminering.
- Icke-diskriminerande normer har inte funnits i tillräcklig omfattning för att bedöma det skriftliga provet. Vidare har insyn inte säkerställts i tillräcklig omfattning då någon bedömningspromemoria inte funnits tillgänglig. Detta medförde att möjligheten till rättslig prövning och kontroll försämrades.

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 12 november 2003 av Solo Italia Srl

(Mål T-373/03)

(2004/C 21/80)

(Rättegångsspråk: franska)

Bolaget Solo Italia, Ossona (Italien) har den 12 november 2003 väckt talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden. Sökanden företräds av advokaterna Alain Bensoussan, Marie-Emmanuelle Haas, Laurence Tellier-Loniewski, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ta upp talan till sakprövning och följaktligen ogiltigförklara överklagandenämndens beslut nr R0208/2003-2 av den 10 september 2003 samt fastslå att det ankommer på harmoniseringsbyrån att ta konsekvenserna av slutet i och skälen för den dom som kommer att meddelas,
- fatta beslut angående rättegångskostnaderna och förplikta svaranden att bära sina egna och sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke:	Solo Italia Srl
Sökt varumärke:	Ordmärket "PARMITALIA" för vissa varor i klass 29 (ost)
Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet:	Nuova Sala Srl
Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering:	Figurmärket "PARMITAL" (gemenskapsvarumärke) för vissa varor i klass 29 (italiensk riven ost)
Invändningsenhetens beslut:	Avslag på ansökan om registrering